

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים קי.

מסורת הש"ס

(א) לעיל קח. א. ב. וסוכה לו:
 ע"ש בבבירות ט. א. ג. (מנחות
 כג. א. ד) לעיל קח. מנחות יב.
 (ה) מספחים סג. וס"ג. ו לעיל
 קח. א. ו לעיל דף ער וש"ב.

הגהות הב"ח

(א) גם' ד"א מרענן וט' בחי' מתיר ולא שרי ולא מקלש אלא אליבא דרענן:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה פה זכר אמן דוד
שרות בבר. פין יומא דף נח
ט"א:

שינוי נוסחאות

[illegible]

שיהיה מחזיר את שירה לאחלה
 חיוב. גמר גזר וכו' הכל תלוי: שם
 ואחר להלן אצרכה מה להלן קומך משי
 משי יא' אין וכו' אלא למה מנתת
 מהו. לאכול: משרא שרי. פלגה לגמר:
 תד מקלס ליה איסוריהו ומיהו לא איש
 פילג בקומך ואו חו בלבונה שהקטר קומך
 לגמר כימי הלא מהפכה בבואו וית א
 פלג נפחא דלא הוא אה אה עבדי: אלא
 דילמא בן שרי: ר'א כדכנס פלג. ולא
 הקטרה הוא ככרנס פלגיה עליה דרי
 מביעי ליה למאי הילכתא הוא הקטרה
 תאמי הקטרה למיני בחור עלה:

אז הואיל ונתן שני יין חלאי
חלאי חסיר כל שהוא מופסל
אם כולו: ורצון סברי.
אם לוגין. דהוא חלי ההין

במנא מר סבר קביעות

[illegible]

ממהן בחוץ חייב ר' אליעזר פומר עד שיקריב
בחוץ חייב 'שני בויכי לבונה שהקריב את א
פומר עד שיקריב את השני 'אחד בפנים ו
יצחק נפחא קומין מהו שיחיד כנגדו בשיו
מיקלש אליבא דמאן אי אליבא דרבי מא
מישרא שרי אי אליבא דרבנן דאמרי אין
שרי ולא מקלש קליש אלא דאמרי דרבנ
ליתא דאמר אין מפלוגין בחצי מתיר (א) אי
מישרא שרי או קליש מקלש תיקו: מתני

רבי אליעזר פוטר דבשי הקטרת כל הממזר: אחד
י' לנזוג. ממזרין לתם הפנים דמבי' (והקד' הד') והיה
אח' השירים אף הלבונה מחרת אח' הלחם ובשירי מנחה כתי'
וס': גמ' מהו שומר כנגדו בשירים. השיר קומן לבדו על
א' קלושי מקליש. לאיסורא דכולהו וקומן ל' לבונה ו
י' מדי מתייהב למזר: כעובדא דרבי מאיר ורבנן במתנות
י' לאכול וי' מן השירים חוץ לזמנו פגול: מישר שרי. דא' כ'
י' דוריקר בעינן שרי לגמרי: א' לא מישר שרי כו'. לזמנא
אליבא דרא'. קשידא דלמור לא ממזר עלה למזריה
ו' ולא מיקלש. לשון קושא הוא אחמי פשיטא ליה אליביה
כתיבא ליה: א' אלא דרבנן דבא. דממזרי אחד
שירי פלגא ו' אלא קלושי והבא ליכא למיפטר מדממזרי עלה
רנ' והורא מקלש דמיס. כגון ממזר אח' ואפילו ממזר

מסיק בחקרו מנפנים ותימה מאי
(דף קט:) וכולן שחקרו כל שהוא
מנפנים: **אמר** שמואל בשחבן.
ד"א דאין דרך הקטרה בכך:
מין במינו אינו חוצין. והא דאמרין
לפעיל (דף טו:) גבי רגל חבירו
פסול "אין דרך שירות בכך:

קוֹמֶץ מהו שיתיד בנגדו בשרים.
פירש בקומטרם דהקטיר
קומצן לצדו על מנת להחיר חצי
השקלים ויורדן לחלקן מהו לאוכלן
מישרא שרי פלגא לגמרי או אקלושי
למקלס לאיסורא דכולהו שירים וקומצן =
ולבונה דמרייהו אכולהו שירים דמו =
ומי מקטירי חד איקלס ליה אקלושי
ומיהו לא אשמרר מדי מייניהו לגמרי
עבר'ל והא דתנן בקומצן דבה (מנחות
דף סה.) הקומצן והלבונה מעבידן זה
לאחר זה היינו דבעי שיהו שניים דלא
יחליטו מנחה בלא לבונה ובעי קמייהו
וממכל מקום דאפילו דאפילו למאן
דאמר = קומצן שרי לה הישן מתבדר
לחלקן שן קומצן וגרסה לפרש דלאו
דאשטוריין כחילה אקמר אלף דלי
משאר שרי פלגא אידך פלגא חמור
קיימא ואי אכל לה לקי כמו אוכל
שאר מנחה ואשם קודם זריקה ואי
אקלושי ככולה מנחה לא לקי ואי
לא כלל ואי נמי לענין מעילה ובי האי
גיטות בנדרים פסק נערה (דף סה.)
בעל מינו גיי או אקלושי מיקלס
בעון דנדרה מן חרין ויזין ושמע
האשם ויפסד לא ואכלתקין אי אחר
אמרין גיי לקלס אי אחר מיקלס אי אחר
איסורא בעלמא הוא: **ואי** א"ב
ד"פ דאמר סגל'ין בוצי חיי. כך
סוגיא דלא כריש לקיש דאמר לעיל
בפרק חית שמאי (דף מה.) עמא
דדבי מית משום דכל עושה על
דעתו ראשונה הוא עושה וז"ע אי
שטסט סימן אחד וקבל = אחד דמו
וחקרו סיין דחשיב חיי ממיר אי אמרין
מישרא שרי ומיהו לא פשיטא אי לא
גמר אחר כך שחיטתו לא שרי:

זאת השני "אחד בפנים ואחד
מהם בחוץ חייב ר' אליעזר
ד' בחוץ חייב: גמ' בעי ר'
מישרא שרי או קלושי יו
דאמר מפגלין בחצי מחיר
לגין בחצי מחיר לא מישרא
אליעזר ר"א כרבנן סבירא
אליבא דרבנן דהכא מאי
ההזורק מקצת דם ס' בחוץ

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

לֹא אֶמְצֵא מִיָּמַי
מִשְׁמֵיחַ הַלֵּלָהּ עַד וְהִדְבַּר
סָפָק:
מִבְּגַד מִיָּמַי שֶׁסֶּה הַלֵּלָהּ הִיא:
מִאֲדָחוּז מִיָּמַי שֶׁסֶּה הַלֵּלָהּ יֵד:
מִבְּ(ז) מִיָּמַי פִּטְיוֹ מִהֵלֵל:
פִּסְהִימַת הַלֵּלָהּ חִי:
מִבְּחִי הַלֵּלָהּ יֵעַ מִהֵלֵל:
מִעֲהֵרֵי הַלֵּלָהּ יֵעַ:

מוסף רשמי

מִן בְּמִינוֹ חֲרָץ. וְלֹא שֵׁטִים
 מִן חֶלֶד (בְּבִירוֹת) וְאִתְּמַר
 הַקְּטֹרֶת הַזֶּה שֶׁנֶּחֱדָשׁ
 לִי דֶסֶל לִי קִטְרִיו וְלֹא אֶלֶּה
 לִי (וְקֹרֵאן) לִי וְיִחְשְׁבֻן לִי שֶׁמֶת
 לְאִשִּׁים. דִּישֵׁי שֵׁטִים הֵיוּ כֹּחַ
 לִי בְּקִטְרִי. לֹאִלֵּל אֵלֶּה הַקְּטֹרֶת
 צִבְרִים (נִתְחַוֵּת) לִי מִפְּגֻלָּן
 בְּחַיֵּי מוֹרֵד. דָּקֵן (נִמְחַמֵּת) לִי
 שֶׁנֶּחֱדָשׁ לִי קִטְרִי. לֹאִלֵּל. לֹאִלֵּל
 אֵלֶּה קִטְרִי. לֹאִלֵּל חֵשׁ בְּקִטְרֵי
 שֶׁחֵד לִי מִנֵּחַ לֹאִלֵּל לִי שֵׁטִים
 לְחַיֵּי. רִיחַ מִינֵי שֵׁטִים הַחֲדָשִׁי
 לִי בְּכַחַד שֶׁשִּׁיבֵן לִי חֲדָשִׁי
 וְשֵׁטִים לִי : הַזֹּרֵק מִקְדָּשׁ דֶּם
 בְּחִירָא. לִי חֲדָשִׁי מִנֵּחַ לֹאִלֵּל
 מִנֵּחַ לֹאִלֵּל : שֵׁטִים (שֵׁטִים)